

Sygn. akt IX Ka 1157/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Adam Zarzycki

Sędziowie: SSO Ewa Opozda-Kałka

SSO Bogna Kuczyńska (spr.)

Protokolant: st.sekr.sądowy Dorota Ziółkowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Andrzeja Kędziory

po rozpoznaniu w dniu 3 lipca 2014 roku

sprawy M. S.

oskarżonego o przestępstwa z art. 62 ust. 1 Ustawy z dn. 29.07.2005r.
o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 263 § 2 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Starachowicach

z dnia 10 maja 2013 roku sygn. akt II K 387/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. uchyla orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności zawarte w punkcie III wyroku;
2. wymierzoną oskarżonemu w punkcie II za przestępstwo z art. 263 § 2 k.k. karę pozbawienia wolności łagodzi do 6 (sześciu) miesięcy;
3. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeczone wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności łączy i orzeka karę łączną 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;
4. zasądza od oskarżonego M. S. na rzecz Skarbu Państwa 300 (trzysta) złotych tytułem opłaty za obie instancje, a wydatki w sprawie zasądzone w punkcie VII ustala na kwotę (...),80 (jeden tysiąc czterdzieści dziewięć 80/100) złotych;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych należnych za II instancję.

Sygn. IX Ka 1157/13

UZASADNIENIE

M. S. został oskarżony o to, że:

I. 2 listopada 2011 r. w S. wbrew przepisom ustawy posiadał środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 19,23 grama oraz środki psychotropowe w postaci amfetaminy w ilości 9.07 grama,

tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485);

II. w okresie czasu od 2 listopada 2001 r. do 3 listopada 2011 r. w S. i M., w woj. (...), posiadał bez wymaganego zezwolenia amunicję w postaci dwóch naboju myśliwskich śrutowych kal. (...) i (...) oraz broń palną w postaci dubeltówki kal. 12 nr (...),

tj. o przestępstwo z art. 263 § 2 kk;

III. w dniu 30 grudnia 2011 r. w kompleksie leśnym pomiędzy miejscowościami S. i tychów Stary wskakując na maskę samochodu marki K. (...) nr rej. (...) spowodował jej uszkodzenie, czym spowodował szkodę w wysokości 1278,06 zł na szkodę Komendy Wojewódzkiej Policji w K.,

tj. o przestępstwo z art. 288 § 1 kk.

Wyrokiem z 10 maja 2013 r. Sąd Rejonowy w Starachowicach uznał M. S. za winnego czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, opisanego w pkt. I części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485) i na podstawie art. 62 ust. 1 cytowanej ustawy wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

M. S. w ramach czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, opisanego w pkt. II części wstępnej wyroku, uznał za winnego tego, że w dniu 2 listopada 2011 r. w S. posiadał bez wymaganego zezwolenia amunicję w postaci dwóch naboju myśliwskich śrutowych (...) i (...), co stanowi występki z art. 263 § 2 kk i na podstawie art. 263 § 2 kk wymierzył mu karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk orzeczone w pkt. I i II wyroku kary pozbawienia wolności połączył i jako karę łączną wymierzył M. S. karę 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

1

na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 kpk w zw. z art. 414 § 1 kpk uniewinnił M. S. od zarzutu popełnienia czynu opisanego w pkt. III części wstępnej wyroku i kosztami procesu w tym zakresie obciążył Skarb Państwa;

na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 44 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego za czyn z pkt. I wyroku środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci ogółem sześciu torebek foliowych z zawartością, wymienionych w wykazie z k- 238, poz. 1 i 2;

na podstawie art. 44 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego za czyn z pkt. II wyroku środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci amunicji do broni, wymienionych w wykazie z k- 238, poz. 4 i 5;

zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1449,80 zł tytułem kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca oskarżonego, który na podstawie art. 438 pkt 2 i 3 kpk co do rozstrzygnięcia zawartego w pkt II zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zaskarżonego wyroku, t.:

- art. 5 § 2 kpk polegającą na rozstrzygnięciu nie dających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego M. S.,

- art. 7 kpk polegającą na dowolnej a nie swobodnej ocenie materiału dowodowego bez uwzględnienia wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego oraz bezpodstawnej odmowie wiary wyjaśnieniom oskarżonego M. S.,

- art. 410 kpk polegającą na nie wzięciu pod uwagę całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy,

2. błąd w ustaleniach faktycznych sprawy przyjętych za podstawę wyroku, który miał wpływ na jego treść polegający na:

- przyjęciu przez Sąd Rejonowy, że oskarżony M. S. w dniu 2 listopada 2011 r. w S. posiadał bez wymaganego zezwolenia amunicję w postaci dwóch naboju myśliwskich śrutowych (...) i (...) – podczas, gdy czynu takiego nigdy nie dokonał.

Nadto na podstawie art. 438 pkt. 4 kpk w stosunku do rozstrzygnięcia zawartego w punkcie I wyroku oraz z daleko posuniętej ostrożności na wypadek nieuwzględnienia przez sąd zarzutów apelacji z pkt 1 i 2 w stosunku do rozstrzygnięcia zawartego w punkcie II wyroku obrońca zarzucił rażącą niewspółmierność kar jednostkowych wymierzonych oskarżonemu za poszczególne przestępstwa polegającą na rażącej ich surowości oraz rażącą niewspółmierność kary łącznej wymierzonej oskarżonemu polegającą na rażącej jej surowości.

Podnosząc tak sformułowane zarzuty obrońca oskarżonego wniósł o uchylenie zaskarżonego

2

wyroku w części tj. co do pkt I, II i III oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądu I instancji na podstawie art. 437 § 1 i 2 kpk, ewentualnie wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. II i uniewinnienie oskarżonego M. S. od popełnienia przypisanego mu w tym punkcie czynu i zmianę zaskarżonego wyroku w pkt I poprzez wymierzenie oskarżonemu kary w dolnej granicy ustawowego zagrożenia z warunkowym zawieszeniem wykonania tejże kary na okres 1 roku próby.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna tylko w zakresie orzeczenia o wymiarze kary za czyn przypisany w punkcie II wyroku oraz kary łącznej.

Co do czynu z punktu II wyroku zakwalifikowanego z art. 263 § 2 kk.

W toku przeprowadzonego prawidłowo postępowania dowodowego Sąd Rejonowy zgromadził wszystkie dowody niezbędne dla rozstrzygnięcia. Dowody te poddał wszechstronnej, wnikliwej analizie a swoje stanowisko należycie umotywował w pisemnym uzasadnieniu wyroku. Wskazał w nim szczegółowo, którym dowodom dał wiarę i dlaczego, a którym – i na jakiej podstawie – cech wiarygodności odmówił. Z pisemnych motywów wyroku wynika, że sąd ocenił wszystkie dowody we wzajemnym ze sobą powiązaniu przede wszystkim poddał szczegółowej analizie wyjaśnienia oskarżonego oraz zeznania Ł. N. i N. N..

Jak słusznie zauważył Sąd Rejonowy w postępowaniu przygotowawczym obaj świadkowie nie mówili na temat podrzucenia amunicji. Istotne jest nadto, że Ł. N., który przyznał się do posiadania naboju nie umiał prawidłowo opisać ich wyglądu. Jeżeli obrońca oskarżonego powołuje się na zachowanie M. S. po ujawnieniu naboju to pomija te ustalenia Sądu Rejonowego, z których wynika, że oskarżony uciekał z tymi nabojami w rękę. Ustalenia te oparto na zeznaniach funkcjonariuszy policji korelujących z miejscem odnalezienia naboju. Te okoliczności prawidłowo ocenione przez sąd I instancji zgodnie z wymogami art. 7 kpk wskazują, że wyjaśnienia oskarżonego, iż nie posiadał dwóch naboju ujawnionych w jego samochodzie, w podłokietniku są niewiarygodne. S. S. był tylko świadkiem „ze słyszenia” i jego zeznania nie miały tak istotnego znaczenia, jak pozostałe dowody w sprawie, zwłaszcza dotyczące ujawnienia naboju i zachowania oskarżonego.

Przeprowadzona przez Sąd Rejonowy ocena dowodów a zaprezentowana w pisemnym uzasadnieniu wyroku odpowiada wymogom określonym w art. 7 kpk. Doprowadziła ona do wyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy nie pozostawiając miejsca na wątpliwości, szczególnie takie, o których mowa w art. 5 § 2 kpk. Oceniając materiał dowodowy Sąd Rejonowy uwzględnił wszystkie okoliczności sprawy. Zarzucając obrazę przepisu art. 410 kpk skarżący w istocie powołał się na okoliczności, które Sąd Rejonowy miał na uwadze wydając

3

zaskarżone rozstrzygnięcie. Reasumując stwierdzić trzeba, że obrońca oskarżonego w apelacji nie wykazał, aby ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Rejonowy były sprzeczne z wynikami postępowania dowodowego.

Sąd Okręgowy w całości podzielił stanowisko Sądu Rejonowego co do winy i kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu.

Sąd Okręgowy rozpoznając apelację miał na uwadze treść aktu oskarżenia przeciwko M. S. w sprawie III K 138/13. Czyn zarzucany M. S. w punkcie VI nie jest tożsamy z czynem przypisanym oskarżonemu w pkt II zaskarżonego wyroku.

Wymierzona oskarżonemu kara jest rażąco surowa.

Jak słusznie zauważył Sąd Rejonowy, chociaż okoliczności tej nie uwzględnił należyte przy wymiarze kary, w sprawie chodzi tylko o dwie sztuki amunicji – w postaci dwóch naboju myśliwskich. Uprzednia wielokrotna karalność oskarżonego nie może przesądzać o konieczności znacznego podwyższenia wysokości kary. Kara 6 miesięcy pozbawienia wolności jest odpowiednia do zawinienia oskarżonego i szkodliwości społecznej jego czynu.

Co do czynu z pkt I wyroku.

Ustalenia faktyczne w sprawie nie budzą wątpliwości, nie były zresztą kwestionowane. Prawidłowa jest również ocena prawna zachowania oskarżonego i szkodliwości społecznej jego czynu. Wymierzając oskarżonemu karę za ten czyn Sąd Rejonowy uwzględnił i należyte rozważył wszystkie istotne okoliczności, w tym podnoszony w apelacji fakt, że oskarżony przyznał się do popełnienia tego czynu. W świetle okoliczności ujawnienia narkotyków przy oskarżonym nie można przeceniać faktu, że przyznał się on do ich posiadania. Zważyć trzeba, że ilość narkotyków ujawnionych przy oskarżonym była duża - 19,23 g marihuany i 9,07 amfetaminy. Dodając nadto, że oskarżony był uprzednio karany za przestępstwa podobne wymierzonej oskarżonemu kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności nie można uznać za rażąco surową.

Orzekając w zakresie kary łącznej pozbawienia wolności Sąd Okręgowy uwzględnił zbieżność czasową przypisanych oskarżonemu czynów oraz brak ich łączności przedmiotowej – są to przestępstwa różnego rodzaju. Odpowiednia do tych okoliczności jest kara 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Opłatę za obie instancje orzeczono na podstawie art. 2 ust.1 pkt 4 ustawy z 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. nr 49 poz. 223 z późn. zm.). w związku ze zmianą orzeczenia o opłacie konieczne było określenie wydatków za postępowanie przed Sądem I instancji.

4

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 437 § 1 kpk Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.

Kierując się sytuacją materialną oskarżonego, który obecnie przebywa w zakładzie karnym na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk Sąd Okręgowy zwolnił go od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze.

(SSO E. Opozda - Kałka) (SSO A. Zarzycki) (SSO B. Kuczyńska)